

Sygn. akt IX U 1605/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2018 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Maria Olszowska
Protokolant:	Jolanta Nagrodzka

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2018 r. w Rybniku

sprawy z odwołania M. S. /S./

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N.

z dnia 10 czerwca 2016 r. Znak (...) - (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na zasadzie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych począwszy od daty złożenia wniosku,

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. na rzecz ubezpieczonego kwotę 360,00zł (trzysta sześćdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 1605/16

UZASADNIENIE

Decyzją z 10 czerwca 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w N. odmówił ubezpieczonemu M. S. (S.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach

z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób, z uwzględnieniem zarobków po przyznaniu świadczenia nie jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji, wnosząc o jej zmianę po przeprowadzeniu dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność odtworzenia wynagrodzenia za okres od 14.02.1966r. do 31.12.1979r. Na rozprawie przed Sądem 8 marca 2107r. ubezpieczony sprecyzował, że domaga się ustalenia zarobków z lat 1971-1979.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczony urodzony (...), od 25.05.1991r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z 3 kolejnych lat z ostatnich 12 lat kalendarzowych. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 372,24% i został ograniczony do 250%.

Po uzyskaniu prawa do emerytury ubezpieczony wykonywał pracę od 24.01.1994r. do 31.12.1996r.

W dniu (...) ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do wniosku nie dołączył żadnych dokumentów.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony w okresie od 14.02.1966r. do 7.06.1991r. był zatrudniony w KWK „1 M.” w W. kolejno na stanowiskach: od 14.02.1966r. do 17.07.1967r. – pracownika fizycznego pod ziemią, od 18.07.1967r. do 31.10.1967r. – pracownika fizycznego na powierzchni, od 1.11.1967r. do 31.10.1976r. - pracownika fizycznego pod ziemią, od 1.11.1976r. do 31.07.1979r. – nadgórnika pod ziemią i od 1.08.1979r. do 7.06.1991r. – sztygara zmianowego górniczego pod ziemią.

Ubezpieczony w latach 1971-1979 pracował w systemie trzyzmianowym, przy czym od 1972r. do 1976r. pracował tylko na trzeciej zmianie. Był uprawniony do deputatu węglowego w wysokości 8 ton. Pracował co najmniej dwie niedziele w miesiącu. Otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie. Oprócz wynagrodzenia otrzymywał premie, której wysokość była uzależniona od wypadkowości, wykonania planu. W latach 1971-1979 ubezpieczony był zatrudniony w oddziale robót przygotowawczych.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 9.03.2017r. protokół elektroniczny rozprawy k. 34 a.s.)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie, z uwzględnieniem okresu po przyznaniu prawa do emerytury ubezpieczony uzyskał w latach 1971 – 1991, przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał wynagrodzenie powszechnie obowiązujące w górnictwie, z uwzględnieniem dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego, uregulowań płacowych obowiązujących w górnictwie oraz przy przyjęciu, że ubezpieczony, oprócz wynagrodzenia zasadniczego otrzymywał wynagrodzenie z Karty Górnika, deputat węglowy, dodatek nocny (za okres 09/1970 do 10/1976 dodatek wyłącznie za III zmianę), oraz za drugą zmianę, niebezpieczny, za przepracowane niedziele oraz funkcyjny

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat, po odtworzeniu zarobków z lat 1971-1979 jest wyższy niż 250%.

Organ rentowy zgłosił zastrzeżenia do opinii biegłego kwestionując min. przyjęcie wyłącznie dodatku nocnego we wskazanym wyżej okresie, wskazując na niewłaściwe wyliczenie wysokości dodatku funkcyjnego.

Po odjęciu kwestionowanych przez organ rentowy wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nadal przekracza 250%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent Z. G., k. 43-69 a.s, pismo organu rentowego k. 95-96 a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się ostatecznie do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek
o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1971-1979. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się zasadniczo na opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek nocny i za II zmianę oraz wynagrodzenie za niedziele.

Wskazać należy, iż Sąd uwzględnił część zastrzeżeń organu rentowego, jednakże nadal wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przewyższa 250%, co sam organ rentowy wskazał w piśmie z 28.02.2018r.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc w pkt 1 wyroku zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od daty złożenia wniosku (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22.10.2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. 2015r., poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 360,00zł na rzecz ubezpieczonego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego

SSO Maria Olszowska